

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2011
KOM(2011) 425 endelig

2011/0195 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den fælles fiskeripolitik

{SEK(2011) 891 endelig}

{SEK(2011) 892 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• **Generel baggrund**

I 2009 undersøgte Kommissionen på grundlag af "Grønbog – reform af den fælles fiskeripolitik"¹, hvordan den fælles fiskeripolitik fungerede. Kommissionen konkluderede, at der nok var gjort fremskridt siden 2002-reformen, men at målene om at skabe et på alle måder (miljømæssigt, økonomisk og socialt) bæredygtigt fiskeri ikke er nået, og i grønbogen påpegedes en række strukturmangler ved den nuværende fælles fiskeripolitik. Europa-Parlamentet og Ministerrådet bakkede op om denne konklusion.

Den generelle vurdering i grønbogen er også blevet bekræftet af talrige indlæg i den offentlige debat mellem april 2009 og november 2010 og specifikke undersøgelser og evalueringer, hvilket har gjort det lettere at konstatere, hvilke svagheder der skal afhjælpes gennem reformen.

• **Begrundelse og formål**

Der er behov for en grundlæggende reform af den fælles fiskeripolitik forstået på den måde, at den nuværende rådsforordning (EF) 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik skal ophæves og pr. 1. januar 2013 erstattes af en ny fælles fiskeripolitik, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtager på basis af dette forslag.

De største problemer med den fælles fiskeripolitik er:

- manglende fokus i målene om miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed
- uacceptabelt store udsmid
- flådeoverkapacitet, overfiskning, for højt fastsatte samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og lav overholdelse af reglerne, hvilket har medført, at langt de fleste EU-bestande overudnyttes
- et betydeligt antal flåders lave rentabilitet og ringe økonomiske modstandsdygtighed
- utilstrækkelig integrering af miljøhensyn i politikken
- mangel på pålidelige data til vurdering af alle bestande og flåder
- stor offentlig finansiel støtte til fiskeriet, hvilket ikke bidrager til at nå den fælles fiskeripolitiks mål
- fiskerierhvervets ringe tiltrækningskraft og nedgangstider for visse kystsamfund, der er afhængige af fiskeri

¹ KOM(2009) 163 endelig af 22. april 2009.

- topstyret mikroforvaltning på EU-plan, hvilket giver manglende fleksibilitet og vanskeliggør tilpasningen til lokale og regionale forhold
- utilstrækkelig udvikling af akvakultur i EU
- dyr og yderst indviklet lovgivning og forvaltning, hvilket resulterer i manglende overholdelse af reglerne
- en handelspolitik, der står over for den udfordring, som globaliseringen og den øgede indbyrdes afhængighed giver.

Dette forslag til en ny grundforordning er berettiget, fordi der er behov for:

- at præcisere den fælles fiskeripolitiks mål
- at skabe større sammenhæng mellem de politiske initiativer under den fælles fiskeripolitik
- at beskytte de levende marine ressourcer bedre, bl.a. med henblik på opstilling af flerårige fiskeriforvaltningsplaner, og at eliminere udsmid
- at støtte de økosystem- og miljøpolitiske tiltag under den fælles fiskeripolitik
- at regionalisere foranstaltninger efter en havområdebaseret strategi i henhold til bevarelsessøjlen
- at udbygge dataindsamlingen og den videnskabelige rådgivning for at forbedre den videnbase, der ligger til grund for bevarelsespolitikken
- at integrere politikken udadtil fuldt ud i den fælles fiskeripolitik
- at fremme udviklingen af akvakultur
- at reformere den fælles fiskeripolitiks regler for den fælles markedsordning
- senest i 2014 at skabe et retsgrundlag for et nyt finansielt instrument, der fremme målene i den fælles fiskeripolitik og EU's 2020-dagsorden
- at fremme og strømline inddragelsen af aktører yderligere
- at indarbejde den for nyligt vedtagne nye kontrolordning i den fælles fiskeripolitik.

Det generelle mål med forslaget er at skabe et fiskeri og en akvakultur, som skaber et bæredygtige miljø på lang sigt og bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden. Målet med politikken er at udnytte de levende marine ressourcer på en sådan måde, at fiskeressourcerne senest i 2015 genoprettes til eller opretholdes på niveauer, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen.

I tilknytning til dette forslag vil Kommissionen vedtage en overordnet meddelelse om den fremtidige fælles fiskeripolitik, et forslag til forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, en meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension og en rapport om specifikke dele af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20.

december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik.

- **Gældende bestemmelser på området**

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, der indeholder de nugældende generelle rammebestemmelser for den fælles fiskeripolitik. Dette forslag bør erstatte den pågældende forordning.

Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer².

Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter³.

Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 af 21. december 2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger, om ændring af forordning (EF) nr. 1434/98 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 88/98⁴.

Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁵.

Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94⁶.

Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik⁷.

Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999⁸.

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006⁹.

² EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

³ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

⁴ EUT L 349 af 31.12.2005, s. 1.

⁵ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

⁶ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.

⁷ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

⁸ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik¹⁰.

- **Forenelighed med EU's øvrige politikker og mål**

Forslaget og dets mål er forenelige med andre EU-politikker såsom miljøpolitikken, socialpolitikken, regionalpolitikken, udviklingspolitikken, landbrugspolitikken, markeds- og handelspolitikken, finanspolitikken, forsknings- og innovationspolitikken, sundhedspolitikken og forbrugerpolitikken målene deri.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF AKTØRER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af aktører**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

I forbindelse med høringen i 2009 og 2010 om reformen af den fælles fiskeripolitik kom der mange bidrag på internettet, ligesom der har der blev arrangeret talrige møder med aktørerne, og det kan konkluderes, at der er generel opbakning til reformen. Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg og Regionsudvalget har også afgivet udtalelser om grønbogen. Ministerrådet har drøftet reformen flere gange. Den offentlige høring er sammenfattet i *Synthesis of the Consultation on the Reform of the Common Fisheries Policy*¹¹ (sammenfatning af høringen om reformen af den fælles fiskeripolitik).

Sammenfatning af svarene, og hvordan der er taget hensyn til dem

De fleste reaktioner vedrørte forenkling, tilpasning af beslutningstagningen til Lissabontraktaten, styrkelse af den langsigtede strategi for bevarelse og ressourceforvaltning, herunder løsning af udsidsproblemet, regionalisering, større inddragelse af aktører og øget ansvar til fiskerierhvervet. Relativ stabilitet betragtes generelt som én af grundpillerne i den fælles fiskeripolitik, især af medlemsstaterne. Ikke-industrielt fiskeri og kystnært fiskeri betragtes som vigtige dele af fiskeriet, men der var kun begrænset opbakning til idéen om at lave en særordning for sådant fiskeri ved siden af de nuværende retsregler. En mere markedsbaseret tilgang i flådeforvaltningen og markedspolitikken blev af mange anset for at være et nyttigt skridt på vejen mod bæredygtighed. Hvad angår politikken udadtil og internationale foranstaltninger var der enighed om, at disse måtte bringes helt på linje med den fælles fiskeripolitik. Der var stor opbakning til i højere grad at lade den offentlige finansiering tilgodese de politiske mål. Vigtigheden af akvakultur blev understreget i mange indlæg.

Kommissionen har ved udarbejdelsen af sit forslag taget behørigt hensyn til høringsbidragene, bl.a. bidragene vedrørende tilvejebringelse af de rette miljøforhold for bæredygtighed og konsolidering af målet om maksimalt bæredygtigt udbytte, styrkelse af de langsigtede perspektiver, regionalisering og endnu større inddragelse af aktører samt indførelse af mere markedsbaserede instrumenter, samtidig med at der tages hensyn til de ikke-industrielle flåders særlige specifikationer. Akvakulturens betydning afspejles også i forslaget.

¹⁰ EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17.

¹¹ KOM(2010) 428 endelig af 16. april 2010.

- **Ekspertbistand**

Ved udarbejdelsen af forslaget benyttede Kommissionen sig af eksterne eksperter og eksisterende viden på politikområdet, bl.a. (årlig) rådgivning fra ICES og STECF og en række undersøgelser og forskningsprojekter. Offentlig tilgængelig ekspertrådgivning og offentligt tilgængelige undersøgelser offentliggøres på GD MARE's websted.

- **Konsekvensanalyse**

I konsekvensanalysen er der skitseret flere muligheder for reform af den fælles fiskeripolitik. I alle mulighederne betragtes miljømæssig bæredygtighed som en forudsætning for generel bæredygtighed. I konsekvensanalysen blev der metodisk gjort brug af præstationsindikatorer for at kunne måle virkningerne af de forskellige muligheder. Virkningerne af samtlige muligheder blev analyseret og sammenholdt med en analyse af den såkaldte *status quo*-valgmulighed. Dette gjorde det muligt at finde frem til de to foretrukne muligheder som anført i IA-rapporten. Begge muligheder fokuserer på miljømæssig bæredygtighed, samtidig med at der bliver tilstrækkelig fleksibilitet til, at fiskerierhvervet får tid til at tilpasse sig de ambitiøse miljømål.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Retsgrundlag

Artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Subsidiaritetsprincippet

Forslagets bestemmelser om bevarelse af levende marine ressourcer henhører under et område, hvor EU har enekompetence, og derfor finder subsidiaritetsprincippet ikke anvendelse der.

Forslagets bestemmelser om akvakultur og behovet for at fastlægge strategiske EU-retningslinjer for fælles prioriteter og mål for udvikling af akvakultur henhører under et område, hvor EU og medlemsstaterne deler kompetencen. Grundlaget for flerårige nationale strategiske planer bliver ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer, hvori der tages hensyn til, at nationale strategiske valg kan få indflydelse på udbygningen af akvakultur i de tilstødende medlemsstater. Forslagets bestemmelser om den fælles markedsordning henhører under et område, hvor EU og medlemsstaterne deler kompetencen. Blandt målene for den fælles markedsordning er større konkurrenceevne i EU's fiskeri- og akvakulturerhverv, større gennemsigtighed på markederne og et mere ensartet konkurrencegrundlag for alle produkter, der afsøttes i EU. Hvis disse mål skal nås, er det påkrævet, at foranstaltningerne, deriblandt organisering af erhvervet, herunder foranstaltninger til stabilisering af markedet og handelsnormer, og krav til forbrugeroplysning, er ensartede over hele EU. Derfor overholdes subsidiaritetsprincippet i forslaget.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag:

Da den fælles fiskeripolitik er fælles, bør den gennemføres ved hjælp af en forordning, som

vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

For at nå det grundlæggende mål, som er at sikre et fiskeri og en akvakultur, der er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig på lang sigt og bidrager til at sikre fødevarerforsyningerne, er det nødvendigt og rigtigt at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af levende marine ressourcer. Nærværende forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål.

Den foreslåede regionaliserede tilgang vil give medlemsstaterne beføjelse til at vedtage sådanne bevarelsesmæssige og tekniske foranstaltninger, som er nødvendige for at nå målene i den forordning, der er vedtaget af den lovgivende magt på EU-plan, ved hjælp af det udvalg af foranstaltninger, den fælles fiskeripolitikens bevarelsespolitik rummer. Det vil skabe fleksibilitet ved den regionale anvendelse af EU-lovgivningen.

Endvidere står det medlemsstaterne frit, hvordan de vil fordele de fiskerimuligheder, de har fået tildelt af Rådet, mellem regioner og fiskere, så medlemsstaterne har rige muligheder for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

4. FAKULTATIVE ELEMENTER

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

Kommissionens forslag indebærer væsentlige ændringer af den fælles fiskeripolitik. Der gøres nærmere rede for forslaget nedenfor.

Almindelige bestemmelser

Den fælles fiskeripolitikens overordnede mål er at sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt bæredygtige forhold på lang sigt, hvilket er en forudsætning for en økonomisk og socialt bæredygtig fiskeindustri, der bidrager til forsyningen af fødevarer. Konsekvensanalysen viser, at ambitiøse mål for ressourcerne, som er i tråd med EU's internationale tilsagn om at nå et maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, kan føre til anelige forbedringer i de samlede bestande og dermed betydelige økonomiske og sociale forbedringer. Disse positive resultater af konsekvensanalysen fremhæver, at økologisk bæredygtighed er en forudsætning for langsigtet økonomisk og social bæredygtighed.

Færre uønskede fangster, en ende på udsmid og minimering af de negative virkninger for de marine økosystemer vil sammen med en økosystemorienteret forsigthedsstilgang medvirke til, at havet kan opnå god miljøtilstand som omhandlet i havstrategirammedirektivet.

Adgang til farvande

Forslaget fastholder princippet om lige adgang til farvandene, samtidig med at tredjelandsfartøjer med adgang til EU-farvande gives lige behandling.

Kommissionen foreslår at forlænge de nuværende begrænsninger i retten til at fiske inden for 12-sømilegrænsen til 2022. Disse begrænsninger har reduceret fiskeritrykket i de biologisk mest følsomme områder og været med til at give økonomisk stabilitet for det ikke-industrielle kystnære fiskeri.

Kommissionen foreslår, at de nugældende særlige begrænsninger for området inden for 100 sømil rundt om Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, som blev fastlagt ved Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003¹², indarbejdes i nærværende forordning. De tjener til at beskytte de biologisk følsomme farvande omkring disse øer og er begrundet i behovet for at beskytte disse øers lokale økonomi ved at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation, jf. traktatens artikel 349.

Bevarelse af levende marine ressourcer

Bevarelse af levende marine ressourcer er hjørnestenen i virkeliggørelsen af den fælles fiskeripolitikks mål.

Flerårige forvaltningsplaner til forvaltning af ressourcerne på et niveau, der kan præstere det maksimale bæredygtige udbytte, er en afgørende forudsætning for bevarelse. De må, når det er muligt, ændres til fiskeribaserede planer, hvorved flere bestande bliver omfattet af færre planer. Bestande, der ikke er omfattet af nogen plan, forvaltes ved, at Rådet fastsætter fiskerimuligheder og andre foranstaltninger.

Et andet vigtigt aspekt af bevarelsesforslaget er at bringe udsnid til ophør og reducere mængden af uønskede fangster. Med forslaget indføres der pligt til at lande alle fangster af nærmere bestemte bestande og en nøje tidsplan for implementering kombineret med en række ledsageforanstaltninger.

Forslaget indeholder også hovedprincipperne for de tekniske bevarelsesforanstaltninger, der skal gælde for fiskerier.

Hvad angår de flerårige planer og de tekniske bevarelsesforanstaltninger agter Kommissionen at gå bort fra mikroforvaltning fra lovgivernes side. EU-lovgivningen om sådanne planer og foranstaltninger bør fastsætte det væsentlige, nemlig omfang, mål, evalueringsindikatorer og tidsplaner. Kommissionen foreslår en decentralisering, som kan give medlemsstaterne mulighed for at vedtage de bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger, de anser for nødvendige for at nå målene, ved hjælp af det udvalg af foranstaltninger, bevarelsespolitikken rummer. Det vil skabe regional fleksibilitet og forenkle politikken. Forslaget rummer bestemmelser, der skal sikre, at de pågældende medlemsstater vedtager foranstaltninger, der er indbyrdes forenelige og virkningsfulde. Der er en mekanisme, som Kommissionen kan falde tilbage på, hvis medlemsstaterne ikke kan nå til enighed, eller hvis målene ikke bliver nået.

Bestemmelserne om vedtagelse af hasteforanstaltninger, hvis der opstår fare for bevarelse af de levende marine ressourcer, på en medlemsstats foranledning eller på Kommissionens initiativ bibeholdes, og der indsættes en ny bestemmelse om fiskeriforanstaltninger, der må træffes som følge af forpligtelser i medfør af EU's miljølovgivning. Medlemsstaterne nuværende beføjelse til at træffe bevarelsesforanstaltninger inden for en 12-sømilezone og foranstaltninger, der kun gælder for fiskerfartøjer, der fører deres flag, bibeholdes i forslaget.

Adgang til ressourcer

¹² Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 635/95 og (EF) nr. 2027/95.

Indførelse af en ordning med omsættelige kvoteandele bliver en vigtig drivkraft for tilpasning af flådekapaciteten. Konsekvensanalysen har vist, at en sådan ordning med omsættelige kvoteandele vil yde et væsentligt positivt bidrag til at fjerne overkapaciteten og forbedre fiskerierhvervets økonomiske resultater.

Forslaget indfører en obligatorisk ordning med omsættelige kvoteandele (af fiskerimuligheder inden for regulerede bestande) fra 2014 for alle fartøjer, undtagen fartøjer på mindre end 12 m med passive redskaber. Det anerkendes, at visse ikke-industrielle flåder har en særlig karakter og er socioøkonomisk sårbar, hvorfor det overlades til medlemsstaterne at vælge, om de vil indføre omsættelige kvoteandele for de øvrige fartøjer. Medlemsstaterne kan regulere de omsættelige kvoteandele for at sikre den nære tilknytning mellem dem og fiskerne (fx ved at begrænse omsætteligheden inden for fartøjskategorier) og for at forebygge spekulation. Det kan af hensyn til bevarelse af en vis stabilitet være nødvendigt at begrænse disse kvoteandeles omsættelighed til kun at gælde for fartøjer, der fører samme flag. Medlemsstaterne kan oprette en reserve og opkræve en afgift for kvoteandele, som under normale omstændigheder kun kan tilbagekaldes, når de ikke længere er gyldige, eller med passende forudgående varsel.

Forvaltning af fiskerikapacitet

Der bibeholdes en generel forpligtelse for medlemsstaterne til at tilpasse flådekapaciteten til fiskerimulighederne. Der er fortsat behov for en grundlæggende flådeforvaltningspolitik, hvor Kommissionen fastsætter lofter for den samlede fiskerikapacitet for hver enkelt medlemsstat. Omsættelige kvoteandele vil fremskynde en reduktion af flådekapaciteten, hvilket begrundes, at medlemsstaterne bør kunne undtage fartøjer, der er i besiddelse af sådanne kvoteandele, fra kapacitetslofterne. Bestemmelserne om reduktion af flådekapaciteten er nødt til at forblive i kraft, så længe Den Europæiske Fiskerifond giver mulighed for oplægning af fartøjer med offentlig støtte. Med medlemsstaternes og Kommissionens flåderegistre sikres det, at flåderne overvåges og forvaltes med fuldt kendskab til situationen.

Videnskabeligt grundlag for fiskeriforvaltningen

At dataene, såvel til videnskabelig rådgivning som til implementerings- og kontrolformål, er pålidelige og fuldstændige, er afgørende for en velfungerende fiskeriforvaltning. Forslaget indeholder nogle grundlæggende regler og forpligtelser, som medlemsstaterne skal iagttage ved dataindsamling, forvaltning af data, tilrådighedsstillelse af data og adgang for Kommissionen til data. I en decentraliseret sammenhæng er der behov for at koordinere dataindsamling mellem medlemsstaterne, og det er en af hovedårsagerne til, at Kommissionen ønsker at lade dataindsamling være omfattet af en regional koordineringspligt.

For at opnå bedre kvalitet og større konsekvens og en synergieffekt af indsatsen inden for politikorienteret videnskab indeholder forslaget også bestemmelser om, at medlemsstaterne skal vedtage nationale programmer for indsamling af fiskeridata og for forskning og innovation samt sørge for indbyrdes koordinering, især set i sammenhæng med EU-forskning og -innovation.

Politikken over for tredjelande

Politikken over for tredjelande er integreret i den fælles fiskeripolitik så det sikres, at dens mål stemmer overens med den fælles fiskeripolitiks overordnede principper og mål. EU skal deltage aktivt i arbejdet i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO) og i internationale multilaterale organer (FN, FAO) for dermed at styrke dem og opnå bedre

resultater med forvaltning og bevarelse af internationale fiskebestande. EU skal være fortalere for holdninger, der bygger på bedste videnskabelige grundlag, medvirken til at udbygge den videnskabelige viden samt styrkelse af regeloverholdelsen i international sammenhæng ved større samarbejde.

En anden måde at fremme den fælles fiskeripolitik principper og mål på verdensplan på er via forbindelserne til tredjelande i form af aftaler om bæredygtigt fiskeri (Sustainable Fisheries Agreements, SFA). SFA'erne skal under iagttagelse af udviklingspolitikens mål bidrage til, at der tilvejebringes en overordnet reguleringsramme af høj kvalitet i partnerlandet, hvor der er fokus på bæredygtig og transparent ressourceforvaltning, overvågning og kontrol. De skal sikre, at udnyttelsen af fiskeressourcerne bygger på sund videnskabelig rådgivning og der kun tages af de overskydende ressourcer, som partnerlandet ikke selv kan eller ønsker at udnytte. SFA'erne indebærer, at partnerlandene får kompensation for at give adgang til deres fiskeressourcer, og at de får finansiel bistand til selv at føre en bæredygtig fiskeripolitik.

Akvakultur

Den fælles fiskeripolitik skal understøtte en miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig udvikling af akvakultursektoren. Akvakultur bidrager til fødevarerikigheden og til vækst og beskæftigelse i kystområder og landdistrikter. Der kan virkelig gøres fremskridt, når medlemsstaterne benytter EU's strategiske retningslinjer som grundlag for at udarbejde strategiske planer for fremme af en bæredygtig udvikling af akvakultur, hvor der tages hensyn til forretningssikkerhed, adgang til farvande og områder og administrativ forenkling af licensudstedelse. Udbygningen af akvakultur har en tydelig EU-dimension, idet strategiske valg, der træffes på nationalt plan, kan indvirke på denne udbygning i nabomedlemsstaterne. Det er helt afgørende, at medlemsstaterne kan få kendskab til, hvad andre medlemsstater har af planer for den fremtidige udbygning af akvakultur.

Efter Kommissionens opfattelse er akvakultur så specifik, at der er brug for et dedikeret høringsorgan for de interesserede parter, og foreslår derfor, at der nedsættes et rådgivende udvalg for akvakultur.

Den fælles markedsordning

Det er påkrævet, at den fælles markedsordning bidrager til virkeliggørelse af den fælles fiskeripolitik mål, sætter erhvervet i stand til at føre den fælles fiskeripolitik ud i livet på et passende niveau og styrker konkurrenceevnen, især hos producenterne.

Kontrol og håndhævelse

Forslaget er i overensstemmelse med den nye kontrolordning, der er indført ved Rådets forordning nr. 1005/2008 og 1224/2009¹³, og rummer grundelementerne i EU-ordningen for kontrol med og håndhævelse af, at den fælles fiskeripolitik regler bliver overholdt. På

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006.

baggrund af, at der i den del, der omhandler bevarelse, er indført pligt til landing for at undgå udsmid, fremsætter Kommissionen forslag om overvågnings- og kontrolforpligtelser, især af fuldt dokumenteret fiskeri, og pilotprojekter om nye fiskerikontrolteknologier, der kan bidrage til et bæredygtigt fiskeri.

Finansielle instrumenter

For at opnå større grad af overholdelse stilles der i forslaget nogle betingelser for, at EU kan yde finansiell bistand til virkeliggørelse af målene i den fælles fiskeripolitik. Overholdelse af reglerne bliver en forudsætning for finansiell bistand, og det princip skal gælde både for medlemsstaterne og virksomhederne. For medlemsstaterne kan manglende overholdelse medføre, at den finansielle bistand fra EU bliver afbrudt, suspenderet eller korrigeret. For virksomhederne kan alvorlige overtrædelser medføre, at de afskæres fra adgang til finansiell bistand, eller at bistanden skæres ned. Desuden pålægges det i forslaget medlemsstaterne at tage hensyn til virksomhedernes tidligere adfærd (især at der ikke har forekommet alvorlige overtrædelser), når de yder finansiell bistand til dem.

Rådgivende råd

Kommissionen foreslår, at erfaringerne med regionale rådgivende råd under den fælles fiskeripolitik fører til en konsolidering og eventuelt udbygning. Da nogle af disse råd ikke har nogen regional karakter eller tilknytning, bør de syv eksisterende råd omdøbes til rådgivende råd, samtidig med at der nedsættes et rådgivende råd for akvakultur. Da Sortehavet har en særlig karakter, idet det er et lukket hav med fire kyststater, der ikke er medlem af EU, og da der er drøftelser i gang med alle de Sortehavskyststater, der ikke er medlem af EU, om rådgivning om bevarelsespolitik og øget samarbejde mellem Rumænien, Bulgarien og deres nabostater i havområdet, agter Kommissionen at nedsætte et rådgivende råd for Sortehavet senest i 2015.

Afsluttende bestemmelser

Den afsluttende del afgrænser de områder, hvor Kommissionen får delegeret beføjelser med tilhørende bestemmelser om udøvelse, tilbagekaldelse og indsigelse, og til vedtagelse af gennemførelsesretsakter nedsættes der et udvalg for fiskeri og akvakultur. Det foreslås også at ophæve og/eller ændre relevant gældende lovgivning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den fælles fiskeripolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹⁴,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002¹⁶ blev der indført en EF-ordning for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer under den fælles fiskeripolitik.
- (2) Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende marine ressourcer. Desuden omfatter den fælles fiskeripolitik, for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte af dens mål, levende ferskvandsressourcer og akvakultur samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, når sådanne aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EU-farvande, herunder sådanne aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland, eller af EU-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, jf. dog flagstatens primære ansvar, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention.
- (3) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeriet og akvakulturen bidrager til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør også bidrage til at øge produktiviteten, at sikre en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, at

¹⁴ EUT

¹⁵ EUT

¹⁶ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

skabe stabile markeder, at bevare ressourcerne og at sikre forbrugerne forsyninger til rimelige priser.

- (4) EU er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (UNCLOS)¹⁷ og har ratificeret De Forenede Nationers aftale af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter (FN-aftale fra 1995 om fiskebestande)¹⁸. EU har også godkendt aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (FAO-overholdelsesaftalen) vedtaget af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation¹⁹. Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at de marine ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte både i havområder under national jurisdiktion og på åbent hav, og til at samarbejde herom med andre lande, en forpligtelse til bred anvendelse af forsigtighedsprincippet i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande, en forpligtelse til at sikre forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i områder, hvor marine ressourcer lever i have med forskellig jurisdiktionsstatus, samt en forpligtelse til at tage behørigt hensyn til anden lovlig udnyttelse af havene. Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til, at EU kan varetage sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter på korrekt vis. Hvis medlemsstaterne vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de har fået bemyndigelse til at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, bør de også handle på en måde, der er fuldt forenelig med de internationale bevarelses- og samarbejdsforpligtelser i henhold til nævnte internationale instrumenter.
- (5) På verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede EU og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. EU bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik, så det først og fremmest sikres, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på niveauer, der sikrer, at de befiskede bestande giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger så mange videnskabelige oplysninger, kan det være nødvendigt at anvende proxyvariabler på det maksimalt bæredygtige udbytte.
- (6) Der er ved den afgørelse, som konference mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020²⁰, blevet opstillet fiskerimål, og det bør i den fælles fiskeripolitik sikres, at de er i tråd med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget²¹, og målene i Kommissionens meddelelse "Vores livsgaranti, vores

¹⁷ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

¹⁸ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14.

¹⁹ EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24.

²⁰ COP-afgørelse X/2.

²¹ EU CO 7/10 af 26. marts 2010.

naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020²², navnlig med henblik på at opnå maksimalt bæredygtige udbytte senest i 2015.

- (7) Bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer bør baseres på en forsigtighedstilgang efter forsigtighedsprincippet, jf. artikel 191, stk. 2, første afsnit, i traktaten.
- (8) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at beskytte havmiljøet og især til at opnå en god miljøtilstand i havmiljøet senest i år 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)²³.
- (9) Der bør iværksættes en økosystembaseret strategi for fiskeriforvaltning, og fiskeriaktiviteternes miljøvirkninger bør begrænses, ligesom uønskede fangster bør mindskes mest muligt og gradvis elimineres.
- (10) Det er vigtigt, at den fælles fiskeripolitik forvaltes efter principperne om god forvaltningspraksis. Disse principper omfatter beslutningstagning på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bred aktørinddragelse og langsigtede perspektiver. For at den fælles fiskeripolitik kan forvaltes korrekt, kræver det desuden, at ansvarsfordelingen mellem EU, de nationale myndigheder, de regionale myndigheder og de lokale myndigheder klart defineres, og at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med de foranstaltninger, der træffes som led i andre EU-politikker.
- (11) Der bør i den fælles fiskeripolitik i givet fald tages fuldt hensyn til dyresundhed, dyrevelfærd og fødevare- og fodersikkerhed.
- (12) Ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik bør der tages hensyn til samspillet med andre havspørgsmål som indgår i den integrerede havpolitik²⁴, hvori det erkendes, at alle spørgsmål vedrørende Europas have, herunder maritim fysisk planlægning, hænger sammen. Der bør i forvaltningen af de forskellige sektorpolitikker for Østersøen, Nordsøen, Det Keltiske Hav, Biscayabugten og havområdet ud for den iberiske halvø, Middelhavet og Sortehavet sikres, at der skabes den fornødne sammenhæng og integration.
- (13) EU-fiskerifartøjer bør have lige adgang til EU-farvande og ressourcer omfattet af den fælles fiskeripolitikens regler.
- (14) De nuværende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme EU-farvande. Med disse regler har det også været muligt at opretholde det traditionelle fiskeri, som er meget afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund. Disse regler bør derfor fortsat anvendes.

²² KOM(2011) 244.

²³ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

²⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En integreret EU-havpolitik (KOM(2007) 575 endelig).

- (15) De levende marine ressourcer omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer bør fortsat nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at opretholde den lokale økonomi på disse øer under hensyntagen til øernes strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande må kun udøves af fiskerfartøjer, der er registreret i en havn på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, og denne begrænsning bør opretholdes.
- (16) Målet med bæredygtig udnyttelse af de levende marine ressourcer kan nås på en mere effektiv måde ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, hvor opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, prioriteres.
- (17) De flerårige planer bør om muligt omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. De flerårige planer bør danne grundlag for fastsættelsen af fiskerimuligheder og kvantificerbare mål for bæredygtig udnyttelse af de berørte bestande og marine økosystemer, idet der i planerne opstilles klare tidsplaner foruden beskyttelsesforanstaltninger for uforudset udvikling.
- (18) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere og eliminere de nuværende store uønskede fangster og udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et stort spild, som har negative indvirkning på bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster af forvaltede bestande, der tages under fiskeri i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, idet forpligtelsen gennemføres gradvis.
- (19) Aktørerne bør ikke have fuldt økonomisk udbytte af landinger af uønskede fangster. Landinger af fisk, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, bør kun kunne afsættes til bestemte formål og bør udelukkes fra afsætning til konsum.
- (20) Af hensyn til bevarelsen af bestande bør der opstilles klare mål for visse tekniske foranstaltninger.
- (21) For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør det sikres, at de udnyttes på en sådan måde, at de giver maksimalt bæredygtigt udbytte, ved at der fastsættes fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger.
- (22) På grund af fiskeriets vanskelige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri ved at fordele fiskerimulighederne blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.
- (23) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør en sådan relativ stabilitet sikres, at der tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalbefolkningen er særlig afhængig af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne²⁵, særlig bilag VII. Det er i den betydning, begrebet "tilsigtet relativ stabilitet" bør forstås.
- (24) Medlemsstaterne bør kunne forelægge Kommissionen velbegrundede anmodninger om at vedtage foranstaltninger i henhold til den fælles fiskeripolitik, som

²⁵ EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1.

medlemsstaterne anser for nødvendige for at opfylde forpligtelserne vedrørende særligt beskyttede områder, jf. artikel 4 i Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle²⁶, særlige bevaringsområder, jf. artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter²⁷, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)²⁸.

- (25) Hvis der opstår en alvorlig trussel for bevarelsen af de levende marine ressourcer eller for det marine økosystem som følge af fiskeri, og en sådan trussel kræver øjeblikkelig handling, bør Kommissionen kunne træffe midlertidige foranstaltninger.
- (26) Medlemsstaterne bør kunne træffe bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, for at der politikken i højere grad kan tages hensyn til de faktiske forhold i og karakteristika for de enkelte fiskerier og for at opnå bedre efterlevelse af politikken.
- (27) Medlemsstaterne bør have lov til inden for deres 12-sømilezone at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gældende for alle EU-fiskerfartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at der har fundet forudgående samråd med andre medlemsstater sted, og at EU ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.
- (28) Medlemsstaterne bør for bestande i EU-farvande kunne træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der kun gælder for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag.
- (29) Der bør senest den 31. december 2013 indføres en ordning med omsættelige fiskekvoteandele for de fleste bestande, der forvaltes under den fælles fiskeripolitik, for alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter og alle andre fiskerfartøjer, der fisker med trukne redskaber. Medlemsstaterne kan udelukke fartøjer med en længde overalt på op til 12 meter, undtagen fartøjer, der fisker med trukne redskaber, fra omsættelige fiskekvoteandele. En sådan ordning bør bidrage til, at fiskerierhvervet frivilligt reducerer flåden, og til at opnå bedre økonomiske resultater, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for på et juridisk gyldigt og eksklusivt grundlag at omsætte en vis del af de kvoter, de har fået tildelt i form af årlige fiskerimuligheder. Eftersom de levende marine ressourcer er et fælles gode, bør omsættelige fiskekvoteandele kun give brugsret til en del af en medlemsstats årlige fiskerimuligheder, og brugsretten kan trækkes tilbage efter fastsatte regler.
- (30) Kvoteandele bør være omsættelige og kunne lejes ud for i højere grad at inddrage fiskerierhvervet i forvaltningen af fiskerimuligheder og sikre, at fiskere, der forlader erhvervet, ikke vil være afhængige af offentlig finansiel støtte i henhold til den fælles fiskeripolitik.
- (31) På grund af visse ikke-industrielle flåders specifikke karakteristika og socioøkonomiske sårbarhed er det berettiget at begrænse ordningen med omsættelige

²⁶ EUT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

²⁷ EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

²⁸ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

fiskekvoteandele til store fartøjer. Ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør gælde for bestande, som der tildeles fiskerimuligheder for.

- (32) For EU-fiskerfartøjer, der ikke fisker under en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, kan der træffes specifikke foranstaltninger til at tilpasse antallet af EU-fiskerfartøjer til de disponible ressourcer. Der bør ved sådanne foranstaltninger fastsættes obligatoriske flådekapacitetslofter og nationale tilgangs/afgangsordninger i forbindelse med oplægningsstøtte fra Den Europæiske Fiskerifond.
- (33) Medlemsstaterne bør registrere et vist minimum af oplysninger om specifikationer og aktiviteter for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag. Sådanne registre bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.
- (34) For at kunne forvalte fiskeriet på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning kræves der harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Medlemsstaterne bør derfor indsamle data om flåder og deres fiskeriaktiviteter, især biologiske data om fangster, herunder udsnid, samt undersøgelsesdata om fiskebestande og om fiskeriets mulige indvirkning på det marine økosystem.
- (35) Dataindsamlingen bør omfatte data, som gør det lettere at foretage en økonomisk vurdering af virksomheder, der beskæftiger sig med fiskeri og akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, og af beskæftigelsestendenserne i disse sektorer.
- (36) Medlemsstaterne bør forvalte de indsamlede data og stille dem til rådighed for slutbrugerne af videnskabelige data på basis af et flerårigt EU-program. Medlemsstaterne bør endvidere samarbejde med hinanden for at koordinere dataindsamlingen. Medlemsstaterne bør i givet fald også samarbejde med tredjelande inden for samme havområde om dataindsamling.
- (37) Den politikorienterede fiskerividenskab bør styrkes gennem nationale programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation koordineret med andre medlemsstater og gennem værktøjer i EU's rammeprogram for forskning og innovation.
- (38) EU bør fremme den fælles fiskeripolitik's mål internationalt. I den forbindelse bør EU tilstræbe at gøre regionale og internationale organisationer inden for bevarelse og forvaltning af internationale fiskebestande mere effektive ved fremme af beslutningstagning baseret på videnskabelige data, forbedret overholdelse af reglerne, større gennemsigtighed og øget aktørinddragelse og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (39) Det bør gennem fiskeriaftaler om bæredygtigt fiskeri med tredjelande sikres, at EU's fiskeri i tredjelandetsfarvande baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at de levende marine ressourcer udnyttes bæredygtigt. Sådanne ordninger, der giver adgang til fiskeri til gengæld for en finansiel modydelse fra EU, bør bidrage til at skabe en velfungerende forvaltningsramme, som bl.a. skal sikre, at der gennemføres effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger.

- (40) Indførelsen af en menneskerettighedsklausul i aftaler om bæredygtigt fiskeri bør være fuldt forenelig med EU's overordnede udviklingspolitiske mål.
- (41) Overholdelse af de demokratiske værdier og menneskerettighederne, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og af retsstatsprincippet bør være et væsentligt element i aftaler om bæredygtigt fiskeri, og sådanne aftaler bør derfor indeholde en specifik menneskerettighedsklausul.
- (42) Akvakulturen bør bidrage til, at fødevarerproduktionspotentialet forbliver bæredygtigt i hele EU, så EU-borgernes fødevarerforsyningsikkerhed er sikret på lang sigt, og EU kan bidrage til at dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer.
- (43) Af Kommissionens strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur²⁹, der blev vedtaget i 2009, og som blev hils velkommen og godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet, fremgår det, at der er behov for at skabe og fremme lige vilkår for akvakultur som grundlag for bæredygtig udvikling af denne sektor.
- (44) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til "EUROPA 2020 En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst"³⁰ og medvirke til, at målene opstillet i strategien nås.
- (45) Akvakulturen i EU påvirkes af, at betingelserne ikke er ens i alle medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til udstedelse af tilladelser til akvakulturbrugere, og der bør derfor opstilles strategiske EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne, så udvikling og innovation i akvakulturen og den økonomiske aktivitet fremmes, og livskvaliteten i kystområder og på landet forbedres, ligesom der bør indføres mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis gennem mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningssikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og administrativ forenkling af licensudstedelse.
- (46) På grund af akvakulturens specificitet er der behov for et rådgivende råd, hvor aktørerne kan høres om aspekter ved EU-politikkerne, der måtte berøre akvakulturen.
- (47) Der er behov for at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne og for forenkling så produktionen og afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter kan forvaltes bedre. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør sikre, at der skabes lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i EU, at forbrugerne bliver bedre i stand til at træffe kvalificerede valg og støtte ansvarligt forbrug, og at den økonomiske viden om og forståelse af EU-markederne i hele forsyningskæden forbedres.
- (48) Den fælles markedsordning bør gennemføres i tråd med EU's internationale forpligtelser, bl.a. hvad angår WTO-bestemmelserne. For at den fælles fiskeripolitik kan fungere efter hensigten er der behov for en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Der bør oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, så det sikres, at den fælles fiskeripolitikens regler overholdes.

²⁹ KOM(2009) 162 endelig.

³⁰ KOM(2010) 2020 endelig.

- (49) Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af ny teknologi fremmes. Medlemsstaterne eller Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny teknologi og dataforvaltningssystemer.
- (50) For at inddrage de berørte aktører i EU's kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning bør medlemsstaterne kunne kræve, at indehavere af fiskerilicenser for EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 m, der fører medlemsstaternes flag, bidrager forholdsmæssigt til at dække udgifterne til den pågældende ordning.
- (51) Medlemsstaterne kan ikke nå alle den fælles fiskeripolitikens mål, fordi de har problemer med fiskeriets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed. EU bør derfor yde finansiell støtte til de prioriterede mål i den fælles fiskeripolitik for at bidrage til at nå disse mål.
- (52) Finansiell støtte fra EU bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og aktørerne overholder den fælles fiskeripolitikens regler. Sådant finansiell støtte bør derfor standses, suspenderes eller korrigeres, hvis medlemsstaterne overtræder den fælles fiskeripolitikens regler, og hvis aktørerne begår alvorlige overtrædelser af disse regler.
- (53) Dialog med aktørerne har vist sig at være af stor betydning for at nå den fælles fiskeripolitikens mål. Eftersom forholdene ikke er ens i alle EU-farvande, og den fælles fiskeripolitik regionaliseres mere og mere, bør de rådgivende råd sørge for, at alle aktørers viden og erfaringer kommer den fælles fiskeripolitik til gode.
- (54) Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter om oprettelse af nye rådgivende råd og om ændring af eksisterende rådgivende råds kompetenceområder, især i betragtning af de særlige forhold i Sortehavet.
- (55) For at nå den fælles fiskeripolitikens mål bør Kommissionen bemyndiges til at vedtage retsakter efter traktatens artikel 290 med henblik på at fastsætte fiskerirelaterede foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning i særlige bevaringsområder, at indføre en forpligtelse til at lande alle fangster for at opfylde EU's internationale forpligtelser, at træffe standardbevarelsesforanstaltninger som led i flerårige planer eller tekniske foranstaltninger, at omberegne flådekapacitetslofter, at fastlægge oplysninger om EU-fiskerfartøjers specifikationer og aktiviteter, at fastsætte regler for gennemførelse af pilotprojekter vedrørende ny kontrolteknologi og dataforvaltningssystemer og at ændre bilag III for så vidt angår de rådgivende råds kompetenceområder og rådernes sammensætning og virkemåde.
- (56) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen holder fornødne samråd, bl.a. med eksperter, under det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelse af delegerede retsakter.
- (57) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for, at relevante dokumenter sendes til Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt og rettidigt.
- (58) For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser for tekniske krav for overførsel af oplysninger om fiskerflåderegistre og data, der er nødvendige for fiskeriforvaltning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Sådanne beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011

af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³¹.

- (59) For at nå den fælles fiskeripolitik grundlæggende mål, som er at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold for fiskeriet og akvakulturen på lang sigt og bidrage til at sikre fødevareforsyningerne, er det nødvendigt og relevant at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af levende marine ressourcer.
- (60) Efter proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (61) Rådets afgørelse 585/2004/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik³² bør ophæves, når de tilsvarende regler i henhold til denne forordning træder i kraft.
- (62) Forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik³³ bør ophæves, men bør fortsat gælde for de nationale programmer for indsamling og forvaltning af data for årene 2011–2013.
- (63) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EØF) nr. 2371/2002 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter:
 - (a) bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende marine ressourcer
 - (b) levende ferskvandsressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte af den fælles fiskeripolitik.
2. Den fælles fiskeripolitik omfatter de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, hvis de udøves:
 - (a) på medlemsstaternes område eller

³¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

³² EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17.

³³ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

- (b) i EU-farvande, også af fiskerfartøjer, der fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande, eller
- (c) af EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvande eller
- (d) af borgere i medlemsstaterne, uden at det berører flagstatens primære ansvar.

Artikel 2 **Generelle mål**

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt, og bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden.
2. Fiskeriet skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på højere niveauer end dem, hvor populationerne af de befiskede arter giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015.
3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning for at begrænse fiskeriets indvirkning på det marine økosystem.
4. Kravene i EU's miljølovgivning skal indarbejdes i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 3 **Specifikke mål**

For at nå de generelle mål, der er opstillet i artikel 2, skal det med den fælles fiskeripolitik tilstræbes bl.a.:

- (a) at eliminere uønskede fangster af fisk fra kommercielle bestande og gradvis at sikre, at alle fangster af fisk fra sådanne bestande landes
- (b) at skabe de rette betingelser for effektivt fiskeri i et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv
- (c) at fremme udviklingen af EU's akvakultur for at bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden og beskæftigelsen i kystområder og landdistrikter
- (d) at bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard
- (e) at tage hensyn til forbrugerinteresser
- (f) at sikre systematisk og harmoniseret dataindsamling og -forvaltning.

Artikel 4 **Principper for god forvaltningspraksis**

Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

- (a) klar fordeling af ansvaret mellem EU, medlemsstaterne, de regionale myndigheder og de lokale myndigheder
- (b) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
- (c) et langsigtet perspektiv
- (d) bred inddragelse af aktører på alle foranstaltningsstadier lige fra udarbejdelse til gennemførelse
- (e) flagstatens primære ansvar
- (f) overensstemmelse med den integrerede havpolitik og med andre EU-politikker.

Artikel 5 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- "EU-farvande": farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
- "levende marine ressourcer": disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter, i alle livscyklusstadier
- "levende ferskvandsressourcer": disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter
- "fiskerfartøj": fartøj, der er udstyret til kommercielt fiskeri efter levende marine ressourcer
- "EU-fiskerfartøj": fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EU
- "maksimalt bæredygtigt udbytte": den maksimale fangst, som en bestand vedvarende kan decimeres med
- "forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen": en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige data ikke kan betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø
- "økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang": en tilgang, der sikrer, at de levende akvatiske ressourcer giver et højt udbytte, samtidig med at fiskeriets direkte og indirekte indvirkning på de marine økosystemer er lav og ikke til skade for sådanne økosystemers virkemåde, diversitet og integritet fremover
- "fiskeridødelighed": fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode

- "bestand": en levende marin ressource med specifikke karakteristika, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- "fangstbegrænsning": en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller grube af fiskebestande i en given periode
- "bevarelsesreferencepunkt": parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, fx ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytneniveau
- "beskyttelsesforanstaltning": en sikkerhedsforanstaltning, der skal beskytte mod eller forebygge uønskede begivenheder
- "tekniske foranstaltninger": foranstaltninger, der regulerer artssammensætningen, fangsternes størrelsessammensætning og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder
- "fiskerimuligheder": en ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats, og betingelser, der er funktionelt knyttet dertil, og som er nødvendige for at fastsætte dem på et givent niveau
- "fiskeriindsats": produktet af et fiskerifartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen
- "omsættelige fiskekvoteandele": genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006³⁴, og som indehaveren kan afstå til andre retmæssige indehavere af sådanne omsættelige fiskekvoteandele
- "individuelle fiskerimuligheder": årlige fiskerimuligheder, der tildeles indehavere af omsættelige kvoteandele i en medlemsstat på basis af den pågældende medlemsstats andel af fiskerimulighederne
- "fiskerikapacitet": et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86³⁵
- "akvakultur": opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
- "fiskerilicens": en licens som omhandlet i artikel 4, nr. 9, i forordning (EF) nr. 1224/2009
- "fiskeritilladelse": en tilladelse som omhandlet i artikel 4, nr. 10, i forordning (EF) nr. 1224/2009

³⁴ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.

³⁵ EUT L 274 af 25.9.1986, s. 1.

- "fiskeri": høst eller fangst af akvatiske organismer, der lever i deres naturlige miljø, eller bevidst anvendelse af alle metoder eller midler, der muliggør sådan høst eller fangst
- "fiskevarer": akvatiske organismer fra alle former for fiskeri
- "aktør": en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som beskæftiger sig med produktion, forarbejdning, afsætning og distribution af og handel i detalledet med fiskevarer og akvakulturprodukter
- "alvorlig overtrædelse": en overtrædelse som defineret i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009
- "slutbruger af videnskabelige data": organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata
- "overskydende tilladt fangstmængde": den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke har kapacitet til at høste
- "akvakulturprodukter": akvatiske organismer fra enhver form for akvakultur i alle livscyklusstadier
- "gydebiomasse": overslag over biomassestørrelsen af en specifik fiskeressource, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger
- "blandede fiskerier": fiskerier, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, som risikerer at blive fanget i redskaberne.
- "aftaler om bæredygtigt fiskeri": internationale aftaler med andre lande om adgang til ressourcer eller farvande til gengæld for en finansiel modydelse fra EU.

DEL II

ADGANG TIL FARVANDE

Artikel 6

Generelle regler for adgang til farvande

1. EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.
2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til i perioden 1. januar 2013 – 31. december 2022 at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstater

kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.

3. I farvandene indtil 100 sømil fra Azorerne, Madeiras og De Kanariske Øers basislinjer kan de pågældende medlemsstater i perioden 1. januar 2013 – 31. december 2022 begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse øers havne. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.
4. Bestemmelserne for ordningerne fastsat i stk. 2 og 4 vedtages senest den 31. december 2022.

DEL III

FORANSTALTNINGER TIL BEVARELSE AF LEVENDE MARINE RESSOURCER

AFSNIT I

FORANSTALTNINGSTYPER

Artikel 7

Foranstaltningstyper i forbindelse med bevarelse

Foranstaltninger til bevarelse af levende marine ressourcer kan bestå i:

- (a) at der vedtages flerårige planer efter artikel 9-11
- (b) at der opstilles mål for bæredygtig udnyttelse af bestande
- (c) at der vedtages foranstaltninger med henblik på tilpasning af antallet af fiskerifartøjer og/eller fiskerifartøjstyper til de disponible fiskerimuligheder
- (d) at skabe bl.a. økonomiske incitamentter til fremme af mere selektivt fiskeri eller fiskeri med lav miljøpåvirkning
- (e) at fastsætte nye fiskerimuligheder
- (f) at vedtage tekniske foranstaltninger som omhandlet i artikel 14
- (g) at træffe foranstaltninger vedrørende forpligtelsen til at lande alle fangster
- (h) at gennemføre pilotprojekter vedrørende alternative former for fiskeriforvaltningsmetoder.

Artikel 8
Typer af tekniske foranstaltninger

Tekniske foranstaltninger kan bl.a. omfatte:

- (a) maskestørrelser og regler for anvendelse af fiskeredskaber
- (b) restriktioner med hensyn til fiskeredskabers konstruktion, herunder:
 - i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller begrænse fiskeriets indvirkning på havbunden
 - ii) ændringer eller supplerende anordninger, der skal reducere utilsigtet fangst af udryddelsestruede og beskyttede arter
- (c) forbud mod anvendelse af visse fiskeredskaber i bestemte områder eller perioder
- (d) forbud mod eller begrænsning af fiskeri i bestemte områder og/eller perioder
- (e) krav om, at fiskerfartøjer indstiller fiskeriet i et område i en nærmere fastsat minimumsperiode for at beskytte en midlertidig akkumulering af sårbare marine ressourcer
- (f) specifikke foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning på marine økosystemer og ikke-målarter
- (g) andre tekniske foranstaltninger til beskyttelse af den marine biodiversitet.

AFSNIT II
EU-FORANSTALTNINGER

Artikel 9
Flerårige planer

1. Opstillingen af flerårige planer, der omfatter bevarelsesforanstaltninger, som skal sikre, at fiskebestande opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, hvor bestandene giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal have høj prioritet.
2. I de flerårige planer fastsættes:
 - (a) grundlaget for fastsættelse af fiskerimuligheder for de berørte fiskebestande på basis af foruddefinerede bevarelsesreferencepunkter
 - (b) foranstaltninger, der effektivt forhindrer, at bevarelsesreferencepunkterne overskrides.
3. De flerårige planer skal om muligt omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande under behørig hensyntagen til samspillet mellem bestande og fiskerier.

4. De flerårige planer skal baseres på fiskeriforvaltning efter forsigtighedsprincippet, og der skal i planerne på en videnskabeligt forsvarlig måde tages hensyn til begrænsningerne i de foreliggende data og vurderingsmetoderne og til alle kvantificerede usikkerhedsmomenter.

Artikel 10

De flerårige planers mål

1. Der skal i de flerårige planer fastsættes justeringer af fiskeridødeligheden, så bestandene senest i 2015 genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte.
2. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte en fiskeridødelighed, som bevirker, at bestandene genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal der i de flerårige planer træffes forsigtighedsforanstaltninger, der sikrer en sammenlignelig bevarelsestilstand for de relevante bestande.

Artikel 11

De flerårige planers indhold

I de flerårige planer fastsættes følgende:

- (a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og marine økosystemer den gælder for
- (b) mål i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
- (c) kvantificerbare mål udtrykt i:
 - i) fiskeridødelighed og/eller
 - ii) gydebiomasse og
 - iii) fangststabilitet
- (d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål
- (e) tekniske foranstaltninger, inkl. foranstaltninger til eliminering af uønskede fangster
- (f) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål
- (g) særlige foranstaltninger og mål for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand
- (h) størst mulig begrænsning af fiskeriets indvirkning på økosystemet
- (i) beskyttelsesforanstaltninger og kriterier, der udløser sådanne beskyttelsesforanstaltninger

- (j) eventuelle andre relevante foranstaltninger med henblik på at nå de flerårige planers mål.

Artikel 12

Opfyldelse af forpligtelserne i henhold til EU's miljølovgivning

1. I særlige bevarelsesområder, jf. artikel 6 i direktiv 92/43/EØF og artikel 4 i direktiv 2009/147/EF, skal medlemsstaterne fiske på en sådan måde, at fiskeriets indvirkning på sådanne områder begrænses.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte, hvilke fiskerirelaterede foranstaltninger der skal træffes for at begrænse fiskeriets indvirkning på særlige bevarelsesområder.

Artikel 13

Kommissionsforanstaltninger i tilfælde af alvorlig trussel mod levende marine ressourcer

1. Hvis der er bevis for, at bevarelsen af levende marine ressourcer eller det marine økosystem er alvorligt truet, og der kræves hurtig handling, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe midlertidige foranstaltninger til mindskning af truslen.
2. Medlemsstaten sender den begrundede anmodning omhandlet i stk. 1 til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de berørte rådgivende råd samtidigt.

Artikel 14

Rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger

Der skal fastsættes rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger for at sikre, at de levende marine ressourcer beskyttes, og fiskeriets indvirkning på fiskebestandene og de marine økosystemer mindskes. Rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger skal:

- (a) bidrage til, at fiskebestande opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, gennem forbedret størrelsesselektion og i givet fald artsselektion
- (b) reducere fangster af undermålsfisk fra fiskebestandene
- (c) reducere fangster af uønskede marine organismer
- (d) begrænse fiskeredskabers indvirkning på økosystemet og miljøet, især for at beskytte biologisk følsomme bestande og habitater.

Artikel 15

Forpligtelse til at lande alle fangster

1. Alle fangster af fisk fra nedenstående fiskebestande, for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden

for EU-farvande skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres og landes, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:

(a) senest fra den 1. januar 2014:

- makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, argentinsk ansjos, sardinel og lodde
- almindelig tun, sværdfisk, gulfinnet tun, storøjet tun og andre sejlfiskarter

(b) senest fra den 1. januar 2015: torsk, kulmule og tunge

(c) senest fra den 1. januar 2016: kuller, hvilling, glashvarre, havtaske, rødspætte, lange, sej, rødtunge, pighvar, slethvar, byrkelange, sort sabelfisk, skolæst, orange savbug, hellefisk, brosme, rødfisk og demersale bestande i Middelhavet.

2. Der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for fisk fra de fiskebestande, der er omhandlet i stk. 1, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning. Fangster af fisk fra sådanne fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse må kun afsættes til forarbejdning til fiskemel eller foder til selskabsdyr.
3. Der fastsættes handelsnormer for fangster ud over de fastsatte fiskerimuligheder, jf. artikel 27 i [forordningen om fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter].
4. Medlemsstaterne skal sørge for, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, er udstyret således, at de kan dokumentere alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter fuldt ud, med henblik på overvågning af, om forpligtelsen til at lande alle fangster opfyldes.
5. Stk. 1 berører ikke internationale forpligtelser.
6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for nærmere at fastsætte de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på opfyldelse af EU's internationale forpligtelser.

Artikel 16

Fiskerimuligheder

1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, skal sikre de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.
2. De samlede fiskerimuligheder kan indeholde en reserve for bifangstfiskerimuligheder.
3. Fiskerimulighederne skal være i tråd med kvantificerbare mål, tidsplaner og marginer som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 11, litra b), c) og h).

4. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.

AFSNIT III REGIONALISERING

KAPITEL I FLERÅRIGE PLANER

Artikel 17

Bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til flerårige planer

1. Medlemsstaterne kan i en flerårig plan opstillet i henhold til artikel 9, 10 og 11 bemyndiges til at træffe foranstaltninger, der er i tråd med en sådan flerårig plan, og hvorved der for fartøjer, der fører deres flag, fastsættes bevarelsesforanstaltninger for bestande i EU-farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder.
2. Medlemsstaterne sikrer, at bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1:
 - (a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
 - (b) er i tråd med den flerårige plans anvendelsesområde og mål
 - (c) gør det muligt effektivt at nå de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den flerårige plan
 - (d) ikke er lempeligere end bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.

Artikel 18

Meddelelse af medlemsstaternes bevarelsesforanstaltninger

Medlemsstater, der træffer bevarelsesforanstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 1, skal meddele sådanne foranstaltninger til Kommissionen, andre berørte medlemsstater og de relevante rådgivende råd.

Artikel 19

Vurdering

Kommissionen kan når som helst foretage en vurdering af, om bevarelsesforanstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til artikel 17, stk. 1, er forenelige og effektive.

Artikel 20

Standardbevarelsesforanstaltninger, er træffes som led i flerårige planer

1. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte bevarelsesforanstaltninger for fiskerier omfattet af en flerårig plan, hvis den medlemsstat, der er bemyndiget til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 17, ikke giver Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger senest tre måneder efter datoen for den flerårige plans ikrafttræden.
2. Kommissionen bemyndiges til at træffe delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte bevarelsesforanstaltninger for fiskerier omfattet af en flerårig plan, hvis:
 - a) medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 19 ikke anses for at være forenelig en flerårig plans mål, eller
 - b) medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 19 ikke anses for at være således, at de flerårige planers målsætninger og kvantificerbare mål kan nås effektivt, eller
 - c) der udløses beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, litra i).
3. De bevarelsesforanstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at den flerårige plans målsætninger og mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, ophører medlemsstatens foranstaltninger med at gælde.

KAPITEL II TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 21

Tekniske foranstaltninger

Inden for rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, jf. artikel 14, kan medlemsstaterne bemyndiges til i tråd med sådanne rammebestemmelser at træffe foranstaltninger, hvorved der fastsættes tekniske foranstaltninger gældende for fartøjer, som fører deres flag, for bestande i deres farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder. Medlemsstaterne skal sikre, at sådanne tekniske foranstaltninger:

- (a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
- (b) er i tråd med målene i foranstaltninger truffet i henhold til artikel 14
- (c) er således, at målene i foranstaltningerne truffet i henhold til artikel 14 kan nås effektivt
- (d) ikke er lempeligere end de tekniske foranstaltninger i EU-lovgivningen.

Artikel 22

Meddelelse af medlemsstaternes tekniske foranstaltninger

Medlemsstater, der træffer tekniske foranstaltninger i henhold til artikel 21, meddeler sådanne foranstaltninger til Kommissionen, andre berørte medlemsstater og de relevante rådgivende råd.

Artikel 23

Vurdering

Kommissionen kan når som helst foretage en vurdering af, om tekniske foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til artikel 21 er forenelige og effektive.

Artikel 24

Standardforanstaltninger, der træffes i henhold til rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger

1. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte tekniske foranstaltninger i henhold til rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, hvis den medlemsstat, der er bemyndiget til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 21, ikke meddeler sådanne foranstaltninger til Kommissionen senest tre måneder efter den dato, hvor rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger træder i kraft.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte tekniske foranstaltninger, hvis medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 23, anses for:
 - a) ikke at være forenelige med målene opstillet i rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger eller
 - b) at være således, at de målene opstillet i sådanne rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger ikke kan nås effektivt.
3. De tekniske foranstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at de tekniske foranstaltningers mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, ophører medlemsstatens foranstaltninger med at gælde.

AFSNIT IV

NATIONALE FORANSTALTNINGER

Artikel 25

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som kun gælder for fiskerfartøjer, der fører medlemsstaternes flag

En medlemsstat kan træffe foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, hvis sådanne foranstaltninger:

- (a) udelukkende gælder for fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller, hvis det drejer sig om fiskeri, som ikke udøves af et fiskerfartøj, for personer, som er etableret i det pågældende område
- (b) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
- (c) ikke er lempeligere end bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.

Artikel 26

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til at begrænse fiskeriets indvirkning på bevarelsen af marine økosystemer inden for 12 sømil fra sine basislinjer mest muligt, forudsat at EU ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning for det pågældende område. Medlemsstaternes foranstaltninger skal være i tråd med målene i artikel 2 og 3 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne i EU-lovgivningen.
2. Hvis det kan forventes, at de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en medlemsstat træffer, kommer til at berøre andre medlemsstats fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til de pågældende foranstaltninger, som skal være ledsaget af en begrundelse.

DEL IV ADGANG TIL RESSOURCER

Artikel 27

Oprettelse af ordninger for omsættelige fiskekvoteandele

1. Hver medlemsstat opretter senest den 31. december 2013 en ordning for omsættelige fiskekvoteandele for:
 - (a) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter
 - (b) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som fisker med trukne redskaber.
2. Medlemsstater kan udvide ordningen for omsættelige fiskekvoteandele til også at gælde for fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som anvender andre redskaber end trukne redskaber, idet de så skal underrette Kommissionen derom.

Artikel 28

Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele

1. En omsættelig fiskekvoteandel giver ret til at anvende individuelle fiskerimuligheder tildelt i henhold til artikel 29, stk. 1.
2. Hver medlemsstat tildeler efter gennemsigtige kriterier omsættelige fiskekvoteandele for hver bestand eller gruppe af bestande, for hvilke der tildeles fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, bortset fra fiskerimuligheder, der tildeles i henhold til aftaler om bæredygtigt fiskeri.
3. Med hensyn til tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i forbindelse med blandede fiskerier skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i sådanne fiskerier.
4. En medlemsstat kan kun tildele omsættelige fiskekvoteandele til en ejer af et fiskerfartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller til en juridisk eller fysisk person, hvis de pågældende omsættelige fiskekvoteandele påregnes anvendt af et sådant fartøj. Omsættelige fiskekvoteandele kan lægges sammen med henblik på kollektiv forvaltning heraf gennem juridiske eller fysiske personer eller anerkendte producentorganisationer. Medlemsstaterne kan begrænse retten til at få tildelt omsættelige fiskekvoteandele efter gennemsigtige og objektive kriterier.
5. Medlemsstaterne kan begrænse gyldighedsperioden for omsættelige fiskekvoteandele til en periode på mindst 15 år med henblik på omfordeling af sådanne kvoteandele. Hvis medlemsstaterne ikke har begrænset gyldighedsperioden for de omsættelige fiskekvoteandele, kan de tilbagekalde fiskekvoteandelene med mindst 15 års varsel.
6. Medlemsstaterne kan tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele med kortere varsel, hvis det fastslås, at indehaveren af kvoteandelene har begået en alvorlig overtrædelse. Sådanne tilbagekaldelser skal foretages på en sådan måde, at den fælles fiskeripolitik og proportionalitetsprincippet får fuld virkning, i givet fald øjeblikkeligt.
7. Uanset stk. 5 og 6 kan medlemsstaterne tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele, som et fiskerfartøj ikke har anvendt i en periode på tre på hinanden følgende år.

Artikel 29

Tildeling af individuelle fiskerimuligheder

1. Medlemsstaterne tildeler individuelle fiskerimuligheder til indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, på basis af de fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, eller som fastsættes i de forvaltningsplaner, som medlemsstaterne vedtager i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006.
2. Medlemsstaterne fastsætter på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, hvilke fiskerimuligheder der kan tildeles fiskerfartøjer, som fører deres flag, for de arter, som Rådet ikke har fastsat fiskerimuligheder for.
3. Fiskerfartøjer må kun fiske, hvis de råder over tilstrækkelige individuelle fiskerimuligheder til at dække hele deres potentielle fangst.

4. Medlemsstaterne kan afsætte op til 5 % af fiskerimulighederne til en reserve. De opstiller mål og gennemsigtige kriterier for tildeling af fiskerimuligheder fra en sådan reserve. Sådanne fiskerimuligheder må kun tildeles retmæssige indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, stk. 4.
5. Ved tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 28 og ved tildeling af fiskerimuligheder i henhold til stk. 1 i nærværende artikel kan en medlemsstat indføre incitament for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber, som eliminerer uønsket bifangst, inden for de fiskerimuligheder, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt.
6. Medlemsstaterne kan fastsætte gebyrer for anvendelse af individuelle fiskerimuligheder for at bidrage til at dække fiskeriforvaltningsrelaterede udgifter.

Artikel 30

Register over omsættelige fiskekvoteandele og individuelle fiskerimuligheder

Medlemsstaterne opretter og fører et register over omsættelige fiskekvoteandele og individuelle fiskerimuligheder.

Artikel 31

Overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele

1. Omsættelige fiskekvoteandele kan i en medlemsstat overdrages fuldt eller delvis mellem retmæssige indehavere af sådanne kvoteandele.
2. En medlemsstat kan give tilladelse til overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele til og fra andre medlemsstater.
3. Medlemsstaterne kan regulere overdragelsen af omsættelige fiskekvoteandele ved at fastsætte betingelser for deres overdragelse efter gennemsigtige og objektive kriterier.

Artikel 32

Udlejning af individuelle fiskerimuligheder

1. Individuelle fiskerimuligheder kan udlejes fuldt eller delvis inden for en medlemsstat.
2. En medlemsstat kan give tilladelse til udlejning af individuelle fiskerimuligheder til og fra andre medlemsstater.

Artikel 33

Tildeling af fiskerimuligheder, som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele

Hver medlemsstat beslutter, hvordan fiskerimuligheder, som den har fået tildelt i henhold til artikel 16, og som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til fartøjer, der fører dens flag. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

DEL V FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 34

Justering af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet, så der skabes en passende balance mellem fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder.
2. Der vil ikke blive givet tilladelse til udtagning fra flåden med offentlig støtte fra Den Europæiske Fiskerifond i programmeringsperioden 2007-2013, medmindre fiskerilicens og fiskeritilladelser først er trukket tilbage.
3. Den fiskerikapacitet, som fartøjer udtaget med offentlig støtte har, erstattes ikke.
4. Medlemsstaterne sørger for, at deres flådes fiskerikapacitet fra den 1. januar 2013 ikke på noget tidspunkt overstiger de flådekapacitetslofter, der er fastsat i henhold til artikel 35.

Artikel 35

Forvaltning af fiskerikapacitet

1. Der fastsættes fiskerikapacitetslofter for hver medlemsstat, jf. bilag II.
2. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at fritage fiskerifartøjer, som er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 27, for de fiskerikapacitetslofter, der fastsættes i henhold til stk. 1. I så fald skal fiskerikapacitetslofterne omberegnes for at tage hensyn til de fiskerifartøjer, som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele.
3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om omberegning af de fiskerikapacitetslofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 36
Fiskerflåderegistre

1. Medlemsstaterne skal for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, registrere de oplysninger om sådanne fartøjers specifikationer og aktiviteter, der er nødvendige for at forvalte foranstaltningerne fastsat ved denne forordning.
2. Medlemsstaterne skal stille de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for Kommissionen.
3. Kommissionen opretter et EU-fiskerflåderegister med de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2.
4. Oplysningerne i EU-fiskerflåderegisteret stilles til rådighed for alle medlemsstater. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om fastsættelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.
5. Kommissionen fastsætter tekniske krav for overførsel af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 56.

DEL VI
VIDENSKABELIGT GRUNDLAG FOR
FISKERIFORVALTNING

Artikel 37
Datakrav i forbindelse med fiskeriforvaltning

1. Medlemsstaterne skal indsamle de biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske data, der er nødvendige for økosystembaseret fiskeriforvaltning, og forvalter dem og stiller dem til rådighed for slutbrugerne af videnskabelige data, bl.a. organer udpeget af Kommissionen. Sådanne data skal især gøre det muligt at vurdere:
 - (a) de levende ressourcers udnyttelsestilstand
 - (b) fiskeritrykket og den indvirkning, som fiskeriet har på de levende marine ressourcer og de marine økosystemer
 - (c) fiskeriets, akvakulturens og forarbejdningsvirksomhedernes socioøkonomiske resultater i og uden for EU-farvande.
2. Medlemsstaterne skal:
 - (a) sikre, at de indsamlede data er nøjagtige og pålidelige
 - (b) undgå, at dataindsamling til diverse formål overlapper hinanden

- (c) sørge for, at de indsamlede data opbevares sikkert, og i givet fald at de beskyttes, og at tavshedspligten overholdes
 - (d) sørge for, at Kommissionen eller organer udpeget af Kommissionen har adgang til de nationale databaser og systemer, der anvendes til behandling af de indsamlede data, med henblik på kontrol af dataenes eksistens og kvalitet.
3. Medlemsstaterne skal sørge for, at indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data til fiskeriforvaltning koordineres på nationalt plan. I den forbindelse udpeger de et nationalt kontaktorgan og arrangerer et årligt nationalt koordinationsmøde. Kommissionen underrettes om de nationale koordinationsaktiviteter og indbydes til at deltage i koordinationsmøderne.
 4. Medlemsstaterne skal koordinere deres dataindsamling med andre medlemsstater i samme region og bestræbe sig for at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme region har farvande, som hører under disses højhedsområde eller jurisdiktion.
 5. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data skal fra 2014 ske som led i et flerårigt program. I et sådant flerårigt program skal der opstilles præcisionsmål for de data, der skal indsamles, og aggregeringsniveauer for indsamling, forvaltning og anvendelse af sådanne data.
 6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte præcisionsmål for de data, der skal indsamles, og aggregeringsniveauer for indsamling, forvaltning og anvendelse af sådanne data i forbindelse med det flerårige program omhandlet i stk. 5.
 7. Kommissionen fastsætter tekniske krav for overførsel af de indsamlede data. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 56.

Artikel 38

Forskningsprogrammer

8. Medlemsstaterne skal opstille nationale programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation. De skal koordinere deres fiskeridataindsamling, -forskning og -innovation med andre medlemsstater og EU's forskning og innovation.
9. Medlemsstaterne sørger for, at der er knowhow og menneskelige ressourcer til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for den videnskabelige rådgivning.

DEL VII POLITIK UDADTIL

AFSNIT I

INTERNATIONALE FISKERIORGANISATIONER

Artikel 39

Mål

1. EU skal deltage i arbejdet i internationale fiskeriorganisationer, bl.a. regionale fiskeriforvaltningsorganisationer i tråd med internationale forpligtelser og politikmål og de mål, der er opstillet i artikel 2 og 3.
2. EU's standpunkter i internationale fiskeriorganisationer og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at fiskeriressourcerne opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte.
3. EU skal bidrage aktivt til og støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og internationale organisationer.

Artikel 40

Overholdelse af internationale bestemmelser

EU samarbejder med tredjelande og internationale fiskeriorganisationer, bl.a. regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, for at styrke overholdelsen af de foranstaltninger, som sådanne internationale organisationer træffer.

AFSNIT II

AFTALER OM BÆREDYGTIGT FISKERI

Artikel 41

Principper og mål for aftaler om bæredygtigt fiskeri

1. I aftaler med tredjelande om bæredygtigt fiskeri fastsættes der retlige, økonomiske og miljømæssige forvaltningsrammer for EU-fiskerfartøjers fiskeri i tredjelandetsfarvande.
2. EU-fiskerfartøjer må kun fange overskuddet af den tilladte fangstmængde, som fastsættes af tredjelandet, jf. artikel 62, stk. 2, i De Forenede Nationers havretskonvention, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og relevant udveksling af oplysninger mellem EU og det pågældende tredjeland om den samlede fiskeriindsats for de berørte arter, så det sikres, at fiskeriressourcerne forbliver over de niveauer, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte.

Artikel 42
Finansiel bistand

1. EU yder finansiel bistand til tredjelande gennem aftaler om bæredygtigt fiskeri for:
 - (a) at dække en del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne i tredjelandes farvande
 - (b) at tilvejebringe en forvaltningsramme, herunder udvikling og bevarelse af de nødvendige videnskabs- og forskningsinstitutioner, kapacitet til kontrol og overvågning og andre kapacitetsopbyggende foranstaltninger i forbindelse med udvikling af tredjelandes politik for bæredygtigt fiskeri. Sådant finansiel bistand er betinget af, at visse specifikke resultater nås.

DEL VIII
AKVAKULTUR

Artikel 43
Fremme af akvakultur

1. For at fremme bæredygtighed og for at bidrage til fødevarerikkerhed, vækst og beskæftigelse skal Kommissionen senest i 2013 udarbejde ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer for fælles prioriteringer og mål for udvikling af akvakultur. Formålet med sådanne strategiske retningslinjer, hvor der tages der hensyn til, at medlemsstaterne har forskellige udgangspositioner, og at forholdene er forskellige, og som danner grundlag for flerårige nationale strategiplaner, er:
 - (a) at forbedre akvakulturens konkurrenceevne og støtte udvikling af innovation i denne sektor
 - (b) at fremme økonomisk virksomhed
 - (c) at diversificere og højne livskvaliteten i kystområder og landdistrikter
 - (d) at skabe ens forhold for akvakulturbrugere for adgang til farvande og områder.
2. Medlemsstaterne skal senest i 2014 udarbejde en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område.
3. I en sådan flerårig national strategiplan skal medlemsstaterne opstille deres mål, ligesom det skal fastsættes, hvilke foranstaltninger der træffes for at nå dem.
4. Formålet med nationale strategiplaner er navnlig:
 - (a) at forenkle forvaltningen af bl.a. licenser
 - (b) at skabe sikkerhed for akvakulturbrugere med hensyn til adgang til farvande og områder
 - (c) at opstille indikatorer for miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed

- (d) at vurdere eventuelle andre grænseoverskridende virkninger for nabomedlemsstater.
5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger om bedste praksis efter en åben metode for koordination af nationale foranstaltninger i flerårige strategiplaner.

Artikel 44

Høring af rådgivende råd

Der oprettes et rådgivende råd for akvakultur, jf. artikel 53.

DEL IX
DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 45

Mål

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter for:
 - (a) at bidrage til at nå målene opstillet i artikel 2 og 3
 - (b) at gøre det muligt for fiskeriet og akvakulturen at anvende den fælles fiskeripolitik på det rette niveau
 - (c) at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne, især producenterne
 - (d) at gøre markederne mere gennemsigtige bl.a. hvad angår økonomisk viden om og forståelse af EU-markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter i de forskellige led af forsyningskæden og at gøre forbrugerne mere bevidste
 - (e) at bidrage til at skabe lige forhold for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i EU, ved at fremme bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.
2. Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til [forordningen om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter], og som afsættes i EU.
3. Den fælles markedsordning omfatter bl.a.:
 - (a) organisering af erhvervet, herunder markedsstabiliserende foranstaltninger
 - (b) fælles handelsnormer.

DEL X KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 46

Mål

1. Overholdelse af den fælles fiskeripolitikens regler, herunder bekæmpelse af ulovlig, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning.
2. EU' fiskerikontrolordning baseres bl.a. på:
 - (a) en global og integreret strategi
 - (b) anvendelse af moderne kontrolteknologi for at sikre, at der stilles fiskeridata af god kvalitet til rådighed
 - (c) en risikobaseret strategi, hvor alle relevante data systematisk og automatisk krydskontrolleres
 - (d) udvikling af en kultur for overholdelse af reglerne blandt aktørerne
 - (e) indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 47

Pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer

1. Kommissionen og medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om regler for gennemførelse af pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

Artikel 48

Bidrag til udgifterne til kontrol, inspektion og håndhævelse

Medlemsstaterne kan kræve, at indehavere af fiskerilicenser for fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter, der fører medlemsstaternes flag, bidrager forholdsmæssigt til at dække udgifterne til gennemførelse af EU's fiskerikontrolordning.

DEL XI

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 49

Mål

EU kan yde finansiel bistand for at bidrage til at nå målene opstillet i artikel 2 og 3.

Artikel 50

Betingelser for ydelse af finansiel bistand til medlemsstaterne

1. EU's finansielle bistand til medlemsstaterne er betinget af, at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitiks regler.
2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den fælles fiskeripolitiks regler, kan det resultere i, at betalingerne afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiel korrektion på den finansielle støtte, som EU yder i henhold til den fælles fiskeripolitik. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, omfang, varighed og hyppighed.

Artikel 51

Betingelser for ydelse af finansiel bistand til aktørerne

1. EU's finansielle bistand til medlemsstaterne er betinget af, at aktørerne overholder den fælles fiskeripolitiks regler.
2. Hvis aktører begår alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitiks regler, nægtes sådanne aktører midlertidigt eller for stedse adgang til at modtage finansiel støtte fra EU, og/eller anvendes der finansielle nedsættelser. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til de alvorlige overtrædelsers art, omfang, varighed og hyppighed.
3. Medlemsstaterne sørger for, at finansiel støtte fra EU kun ydes, hvis den pågældende aktør i en periode på mindst ét år forud for datoen for ansøgning om støtte ikke er blevet idømt sanktioner for alvorlige overtrædelser.

DEL XII RÅDGIVENDE RÅD

Artikel 52

Rådgivende råd

1. Der oprettes rådgivende råd for hvert kompetenceområde omhandlet i bilag III for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører og for at bidrage til at nå målene opstillet i artikel 2 og 3.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om ændringer til det pågældende bilag med henblik på at ændre kompetenceområderne, fastsætte nye kompetenceområder for de rådgivende råd eller oprette nye rådgivende råd.
3. De enkelte rådgivende råd fastsætter selv deres forretningsorden.

Artikel 53

De rådgivende råds opgaver

1. De regionale rådgivende råd kan:
 - (a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og akvakultur til Kommissionen eller de berørte medlemsstater
 - (b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med fiskeriforvaltning og akvakultur inden for deres kompetenceområde
 - (c) i nært samarbejde med forskere, bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.
2. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for en rimelig frist reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1.

Artikel 54

De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering

1. Rådgivende råd skal bestå af organisationer, der repræsenterer fiskeriaktører og andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik.
2. Hvert rådgivende råd skal bestå af en generalforsamling og en bestyrelse og skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke og for at sikre gennemsigtighed og ytringsfrihed.
3. Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra EU i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.

4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om de rådgivende råds sammensætning og virkemåde.

DEL XIII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 55

Delegation af beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på betingelserne i denne artikel.
2. Delegation af beføjelser omhandlet i artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 6, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, artikel 35, stk. 3, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 6, artikel 47, stk. 2, artikel 52, stk. 2, og artikel 54, stk. 4, gælder for en ubegrænset periode fra den 1. januar 2013.
3. Delegation af beføjelser omhandlet i artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 6, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, artikel 35, stk. 3, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 6, artikel 47, stk. 2, artikel 52, stk. 2, og artikel 54, stk. 4, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller fra en senere dato, der fastsættes nærmere i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom samtidigt.
5. En delegeret retsakt, der vedtages efter artikel 12, stk. 3, og artikel 15, stk. 4, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, artikel 35, stk. 3, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 7, artikel 47, stk. 2, artikel 52, stk. 2, og artikel 54, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet inden to måneder fra meddelelsen af retsakten har gjort indsigelse til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Artikel 56

Gennemførelse

Kommissionen bistås ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitikks regler af et udvalg for fiskeri og akvakultur. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EF) nr. 182/2011. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Del XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57 **Ophævelse**

1. Forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.
2. Afgørelse 2004/585/EF ophæves med virkning fra den dato, hvor reglerne vedtaget i henhold til artikel 51, stk. 4, og artikel 52, stk. 4, træder i kraft.
3. Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1954/2003 udgår.
4. Forordning (EF) nr. 199/2008 ophæves.
5. Forordning (EF) nr. 639/2004 ophæves.

Artikel 58 **Overgangsbestemmelser**

Uanset artikel 57, stk. 4, anvendes forordning (EF) nr. 199/2008 fortsat for nationale programmer for indsamling og forvaltning af data for årene 2011-2013.

Artikel 59 **Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I
ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 6, STK. 2

1. DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lyme Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter Kammusling Hummer Languster	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter Languster Hummer	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen	Demersale	Ubegrænset

af Lundy Island	arter	
Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

Geografisk område

Art

Mængde eller særlige karakteristika

Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter Jomfruhummer	Ubegrænset Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter Jomfruhummer	Ubegrænset Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild Makrel	Ubegrænset Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick upon Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		

1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter Sild	Ubegrænset Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. IRLANDS KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område

Art

Mængde eller særlige karakteristika

Irlands kyst (6-12 sømil)

1. Erris Head nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
Sybil Point vest	Jomfruummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd	Demersale arter	Ubegrænset
Stags syd	Jomfruummer	Ubegrænset
	Makrel	
3. Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
Cork syd	Jomfruummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

	Sild	
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter	Ubegrænset
	Undtagen skaldyr	

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mine Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. BELGIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. DANMARKS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika

Nordsøkysten (fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm) (6-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun i juni og juli
		Kuller	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
	Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling
Rødspætte			Ubegrænset kun i juni og juli
Tyskland		Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset

		Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
			Rødspætte	Ubegrænset
			Tunge	Ubegrænset
Skagerrak (Fra Hanstholm til Skagen) (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli	
			Tyskland	Fladfisk
	Brisling	Ubegrænset		
	Torsk	Ubegrænset		
	Sej	Ubegrænset		
	Kuller	Ubegrænset		
	Makrel	Ubegrænset		
	Sild	Ubegrænset		
	Hvilling	Ubegrænset		
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset	
Rødspætte		Ubegrænset		
Tunge		Ubegrænset		
Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Torsk	Ubegrænset	
		Fladfisk	Ubegrænset	
		Jomfruhummer	Ubegrænset	
		Sild	Ubegrænset	
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset	
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset	
		Torsk	Ubegrænset	

		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3(*)-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
(*) Målt fra kystlinjen.			

5. TYSKLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset	
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den	Danmark	Rejer	Ubegrænset

nordlige spids af Amrum ved 54°43' N				
Området omkring Helgoland		Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
			Rødspætte	Ubegrænset
Østersøkysten (3-12 sømil)		Danmark	Torsk	Ubegrænset
			Rødspætte	Ubegrænset
			Sild	Ubegrænset
			Brisling	Ubegrænset
			Ål	Ubegrænset
			Hvilling	Ubegrænset
			Makrel	Ubegrænset

6. FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' V)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
	Nederlande	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun i oktober-december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" V)	Det Forenede Kongerige	Sild	Ubegrænset

Ø)			
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts - 30. juni
			Fiskeri efter levende agn kun 1. juli - 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar - 28. februar og 1. juli - 31. december
			Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

7. SPANIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter,

			der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset

8. NEDERLANDENES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset

Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
	Brisling	Ubegrænset
	Tobis	Ubegrænset
	Hestemakrel	Ubegrænset
Tyskland	Torsk	Ubegrænset
	Rejer	Ubegrænset

Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

9. FINLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) (*)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(*) 3-12 sømil rundt om Bogskär.

10. SVERIGES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 (*)-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset
(*) Målt fra kystlinjen.			

BILAG II LOFTER FOR FISKERIKAPACITET

Kapacitetslofter (baseret på situationen den 31. december 2010)		
Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 911	51 585
Bulgarien	8 448	67 607
Danmark	88 528	313 341
Tyskland	71 114	167 089
Estland	22 057	53 770
Irland	77 254	210 083
Grækenland	91 245	514 198
Spain (herunder regionerne i den yderste periferi)	446 309	1 021 154
Frankrig (herunder regionerne i den yderste periferi)	219 215	1 194 360

Italien	192 963	1 158 837
Cypern	11 193	48 508
Letland	49 067	65 196
Litauen	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Nederlandene	166 384	350 736
Polen	38 376	92 745
Portugal (herunder regionerne i den yderste periferi)	115 305	388 054
Rumænien	1 885	6 716
Slovenien	1 057	10 974
Finland	18 187	182 385
Sverige	42 612	210 744
Det Forenede Kongerige	235 570	924 739
Region i EU's yderste periferi	GT	kW
Spanien		
De Kanariske Øer: L < 12 m. EU-farvande	2 649	21 219
De Kanariske Øer: L > 12 m. EU-farvande	3 059	10 364
De Kanariske Øer: L > 12 m. Internationale farvande og tredjelandsfarvande	28 823	45 593
Frankrig		
Reunion: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	1 050	19 320
Reunion: Pelagiske arter. L > 12 m	10 002	31 465
Fransk Guyana: Demersale og pelagiske arter. Længde < 12 m	903	11 644
Fransk Guyana: Rejefiskerfartøjer	7 560	19 726
Fransk Guyana: Pelagiske arter. Højsøfartøjer.	3 500	5 000

Martinique: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiske arter. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiske arter. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersale arter. L < 12 m	617	4 134
Madeira: Demersale og pelagiske arter. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiske arter. Vod. L > 12 m	181	777
Azorerne: Demersale arter. L < 12 m	2 626	29 895
Azorerne: Demersale og pelagiske arter. L > 12 m	12 979	25 721

L = længde overalt

BILAG III **RÅDGIVENDE RÅD**

Det rådgivende råds navn	Kompetenceområde
Østersøen	ICES ³⁶ -områder i IIIb, IIIc og IIId
Middelhavet	Marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
Nordsøen	ICES-område IV og IIIa
Nordvestlige farvande	ICES-område V (undtagen Va og kun EU-farvande i Vb), VI og VII
Sydvestlige farvande	ICES-område VIII, IX og X (farvandene rundt om Azorerne), og CECAF ³⁷ -område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene rundt om Madeira og De Kanariske Øer)

³⁶ "ICES-områder" (International Council for the Exploration of the Sea, Det Internationale Havundersøgelsesråd): områder som defineret i forordning (EF) nr. 218/2009.

³⁷ "CECAF-områder" (det østlige centrale Atlanterhav eller FAO-område 34): områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009.

Pelagiske bestande (blåhvilling, makrel, hestemakrel og sild) Kompetence på alle områder (undtagen Østersøen, Middelhavet og akvakultur)

Det åbne hav/højsøflåden Alle ikke-EU-farvande

Akvakultur Akvakultur som defineret i artikel 5

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne
 - 3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme
 - 3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen³⁸

Politikområde 11: Maritime anliggender og fiskeri

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**³⁹
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

Et ressourceeffektivt Europa

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikke mål

At bidrage til at nå målene i EUF-traktatens artikel 39.

1. At inddrage de implicerede parter yderligere.
2. At sikre rådighed over videnskabelig rådgivning.
3. At modernisere og skærpe kontrollen overalt i EU.
4. At auditere kontrol og inspektion i medlemsstaterne.
5. At medvirke til bedre koordinering af medlemsstaternes kontrolvirksomhed ved hjælp af EF-fiskerikontrolagenturet.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

ABB-aktivitet 11 04 01, 11 07 02, 11 08 01, 11 08 02, 11 08 05.

³⁸ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse). ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

³⁹ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Bæredygtighed er kernen i den foreslåede reform af den fælles fiskeripolitik, og målet er, at fiskebestandene i 2015 skal udnyttes på et niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte. Bæredygtigt fiskeri fører til større fangster og fortjenester og vil frigøre fangstsektoren fra afhængigheden af offentlig støtte, og desuden vil det blive lettere at opnå stabile priser på gennemsigtige vilkår, hvilket klart er til fordel for forbrugerne.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Miljøvirkninger: Bestande på Fmsy, reduktion af overkapacitet og øget implementering af omsættelige kvoteandele.

Økonomiske virkninger: Indkomsten hos aktørerne i fangstsektoren, bruttoværditilvækst, omsætning/nulpunktsomsætning og nettooverskudsmargen.

Sociale virkninger: Beskæftigelse (FTE) og besætningens hyre pr. FTE.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Den fælles fiskeripolitik skal føre til, at udnyttelse af fiskeressourcerne bliver miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig. Disse mål er juridisk set af lige stor betydning, og ingen af dem kan nås alene. Den konsekvensanalyse, der er foretaget i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik, har dog bekræftet, at der uden markante forbedringer i bestandenes status kun kan opnås begrænset økonomisk og social bæredygtighed.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Ifølge EUF-traktatens artikel 3, stk. 1, litra d), har EU enekompetence på området bevarelse af havets biologiske ressourcer. Ifølge artikel 4, stk. 2, litra d), er der delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne for resten af den fælles fiskeripolitik. Merværdien af inddragelsen af EU hænger sammen med, at den fælles fiskeripolitik handler om udnyttelse af en fælles ressourcepulje.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

I grønningen om reformen af den fælles fiskeripolitik⁴⁰ blev det konkluderet, at den fælles fiskeripolitik ikke har nået sine hovedmål. Fiskebestandene bliver overfisket, dele af fiskerflåden befinder sig i en prekær økonomisk situation trods massiv støtte, arbejdspladserne i fiskerisektoren er lidet attraktive, og for mange kystsamfund, der er

⁴⁰ KOM(2009) 163 endelig af 22. april 2009.

afhængige af fiskeri, er situationen kritisk. Den bredt anlagte høring, der fulgte efter grønbogens offentliggørelse, bekræftede den analyse⁴¹.

Den nuværende fælles fiskeripolitiks største problem er den manglende miljømæssige bæredygtighed, som skyldes overfiskning. Alle andre problemer gør dette værre. De stærkeste drivkræfter bag overfiskning er flådeoverkapacitet, afvigelse fra den videnskabelige rådgivning, når de samlede tilladte fangstmængder fastsættes, og manglende prioritering af målene. Den ringe økonomiske bæredygtighed i fangstsektoren er også et stort problem. Mange flåder er urentable og sårbare over for ydre påvirkninger såsom stigninger i brændstofpriserne. For det tredje er fangstsektoren og områder, der er afhængige af fiskeri, præget af manglende social bæredygtighed.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Målet om at nå frem til at udnytte fiskebestandene på et niveau, der giver den maksimale bæredygtige udbytte, er beskrevet i FN's havretskonvention og blev på verdensopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 vedtaget som et mål, som skal nås inden 2015, hvis det er muligt. Dette mål vil betyde, at den reformerede fælles fiskeripolitik lettere kan føre til god miljøtilstand i havet som omhandlet i havstrategirammedirektivet⁴².

⁴¹ Se også SEC(2010)428 endelig af 16. april 2010 - Synthesis of the Consultation on the Reform of the Common Fisheries Policy.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubestemt varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r) ⁴³

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne⁴⁴
- nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (**angives nærmere**)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

⁴³ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Hyppighed og betingelser angives.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		OB/IOB ⁴⁵	fra EFTA-lande ⁴⁶	fra kandidatlande ⁴⁷	fra tredje-lande
2	11 04 01 Udbygning af dialogen med den fiskeriindustri og de erhverv, der berøres af den fælles fiskeripolitik	OB	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 07 02 Støtte til forvaltning af fiskeriressourcerne (forbedring af de videnskabelige udtalelser)	OB	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 08 01 Støtte til medlemsstaterne til dækning af udgifter i forbindelse med kontrol	OB	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 08 02 Inspektion og overvågning af fiskeri i og uden for EU-farvande	OB	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11.08.05.01. EF-Fiskerikontrolagenturet — tilskud til afsnit 1 and 2	OB	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11.08.05.02. EF-Fiskerikontrolagenturet (CFCA) — tilskud til afsnit 3	OB	Nej	Nej	Nej	Nej

- Nye budgetposter, som der er søgt om.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande

⁴⁵ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

	[XX.YY.YY.YY]		JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ
--	---------------	--	------------	--------	------------	--------

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	2	Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer
---	----------	---

DG: MARE			2013 ⁴⁸	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	Å	Å	Å	Å	I ALT
									r	r	r	r	
									N	N	N	N	
									+	+	+	+	
									6	7	8	9	
• Aktionsbevillinger													
11 04 01	Forpligtelser	(1)	6,400										
	Betalinger	(2)	5,950										
11 07 02	Forpligtelser	(1a)	4,500										
	Betalinger	(2a)	3,500										
11 08 01	Forpligtelser	(1a)	47,430										
	Betalinger	(2a)	25,200										
11 08 02	Forpligtelser	(1a)	2,300										
	Betalinger	(2a)	2,300										
11.08.05.01	Forpligtelser	(1a)	7,413										
	Betalinger	(2a)	7,413										
11.08.05.02	Forpligtelser	(1a)	1,711										
	Betalinger	(2a)	2,711										
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁹													

⁴⁸ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

		(3)																	
Bevillinger I ALT til GD MARE	Forpligtelser	=1+1a +3	69,754																
	Betalinger	=2+2a +3	47,074																

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	69,754																
	Betalinger	(5)	47,074																
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)																	
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	69,754																
	Betalinger	=5+ 6	47,074																

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	69,754																
	Betalinger	(5)	47,074																
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)																	
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6																	
	Betalinger	=5+ 6																	

⁴⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

2013	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	År N+6	År N+7	År N+8	År N+9	I ALT
------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	-------

DG:										
• Menneskelige ressourcer	9,404									
• Andre administrationsudgifter 11 01 02 11	0,210									
I ALT GD	Bevillinger	9,614								

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	9,614								
--	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

År 2013 ⁵⁰	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	År N+6	År N+7	År N+8	År N+9	I ALT
-----------------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	-------

⁵⁰ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	79,368											
	Betalinger	56,688											

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler) Der angives mål og resultater	Type resultater ⁵¹	Resultatens gnsntl. omkostninger	År n		År n+1		År n+2		År n+3		Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)					I ALT	
			Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)		Omkostninger
RESULTATER																	
SPECIFIKT MÅL NR 1 ⁵² ...		At inddrage de implicerede parter yderligere.															
Fuldt operationelle rådgivende råd	Antal	0,280	8	2,240													
Nye afsnit og ajourføring af indhold på GD MARE's websted	Antal	0,040	5	0,200													
Produktion og distribution af bladet "Fiskeri og akvakultur i Europa" på 23 sprog (5 numre	Antal	0,114	5	0,580													

⁵¹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵² Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål ...".

om året).																		
Produktion og distribution af informationsmateriale af høj kvalitet til medierne, offentligheden og interessenter, bl.a. av-materiale. Kommunikationskampagne om prioriterede emner, fx reformen af den fælles fiskeripolitik.	Antal	0,310	6	1,860														
Produktion og distribution af flersprogede publikationer.	Antal	0,025	20	0,500														
GD MARE's deltagelse i messer.	Antal	0,200	1	0,200														
Afholdelse af havets dag i Europa hvert år i maj.	Antal	0,400	1	0,400														
Konferencer og seminarer om den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik, fx i forbindelse med reformen af fiskeripolitikken.	Antal	0,050	4	0,200														

Andet (reklame-materiale, logo, opbevaring og udsendelse via Publikations-kontoret).	Antal	0,110	2	0,220														
Subtotal for specifikt mål nr. 1				6,400														
SPECIFIKT MÅL NR. 2...		At sikre rådighed over videnskabelig rådgivning.																
Støtte til implementering af dataindsamling, bl.a. ved at koordinere og organisere STECF's aktiviteter, vedligeholde relevante websteder og støtte udarbejdelsen af rapporten om "Annual Economic Performance of Union fishing fleet" under en administrativ ordning mellem Kommissionen og JRC.	Administrative ordninger	1,400	1	1,400														
Ydelse af løbende rådgivning om bestandes status, når de forvaltes ved hjælp af TAC- og kvote-forordninger, og af lejlighedsvis rådgivning	Notat	1,500	1	1,500														

såsom vurdering af flerårige planer eller høstkontrolregler i henhold til et aftalememorandum mellem Kommissionen og ICES.																		
Ydelse af rådgivning om fiskebestande i biologiske, tekniske, økonomiske og økosystemrelaterede spørgsmål fra sagkyndige som led i møderne i STECF og dens undergrupper.	Antal møder	0,024	25	0,6														
Videnskabelig rådgivning og andre tjenesteydelser med henblik på implementering af den fælles fiskeripolitik i Middelhavet.		1,0	2	1,0														
Subtotal for specifikt mål nr. 2				4,500														
SPECIFIKT MÅL NR. 3...		At modernisere og skærpe kontrollen overalt i EU.																
It-systemer og dataanalyse			ikke relevant	10,000														
Sporingsværktøjer og udstyr til måling af			1600	8,000														

maskineffekt																		
Pilotprojekter (inkl. tv-overvågning fra 2011)			ikke relevant	2,000														
Udstyr til automatisk lokalisering såsom fartøjs-overvågnings-systemer / automatiske identifikationssystemer (FOS/AIS)			3000	3,800														
Elektronisk logbog om bord på fartøjerne			3300	7,400														
Opdatering af fiskeriovervågningscentre (FOC)			22	11,400														
Investering i kontroludstyr (bl.a. inspektionsskibe og –luftfartøjer)			ikke relevant	3,700														
Kurser og udvekslingsprogrammer for kontrolpersonale.			30	0,600														
Seminarer til at overbevise om, at reglerne i den fælles fiskeripolitik skal implementeres			5	0,530														

Subtotal for specifikt mål nr. 3			47,430														
SPECIFIKT MÅL NR. 4...		At auditere kontrol og inspektion i medlemsstaterne.															
Overvågning af medlemsstaternes kontrolvirksomhed -Tjenesterejser til kontrol af anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik - Udrustning af kontrollører			250	0,800													
Fremme implementeringen af reglerne i den fælles fiskeripolitik - Møder i gruppen af fiskerikontrol eksperter specifikt om spørgsmål vedrørende fiskerikontrol - Undersøgelser			30	0,400													
It-hardware, -software og – støtte til kontrollen (data, krydskontrol af data, vedligehold, databaseadgang, mv.)			ikke relevant	1,100													

Subtotal for specifikt mål nr. 4			2.300														
SPECIFIKT MÅL NR. 5...		At medvirke til bedre koordinering af medlemsstaternes kontrolvirksomhed ved hjælp af EF-fiskerikontrolagenturet.															
Personale i aktiv tjeneste			ikke relevant	5,634													
Andre personalerelaterede udgifter			ikke relevant	0,440													
Udgifter til administration			ikke relevant	1,320													
Kapacitetsopbygning			ikke relevant	0,720													
Operationel koordinering (herunder fælles planer for ressourceanvendelse)			ikke relevant	1,010													
Subtotal for specifikt mål nr. 5				9.124													
OMKOSTNINGER I ALT				69.754													

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2013 ⁵³	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	--------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	9,404						
Andre administrationsudgifter	0,210						
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	9,614						

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁵⁴ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgifter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT	9,614						
--------------	--------------	--	--	--	--	--	--

⁵³ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	2013	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
11 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer))	66						
11 01 01 02 (i delegationer)	0						
11 01 05 01 (indirekte forskning)	0						
10 01 05 01 (direkte forskning)	0						
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter) ⁵⁵							
11 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	14						
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)	0						
11 01 04 yy ⁵⁶	- i hovedsædet ⁵⁷	0					
	- i delegationerne	0					
11 01 05 02 (KA, V, UNE – indirekte forskning)	0						
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)	0						
Andre budgetposter (skal angives)	0						
I ALT	80						

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵⁵ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

⁵⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁵⁷ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	forvaltning af ovennævnte driftsbevillinger og operationelle aktiviteter i 2013
Eksternt personale	forvaltning af ovennævnte driftsbevillinger og operationelle aktiviteter i 2013

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵⁸.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁵⁸ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁹						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

⁵⁹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.